

SAKAL SORUNU (1)

Bir okurum, uzun mail’inde özetle diyor ki: “...Son zamanlarda çoğu kişi bayağı bir konuşuyor ve birkaç araştırma yaptım ve sakalı kesmek haram olduğuna dair bilgi aldım, çoğu yer aynı şeyi söylüyor. Ben top sakallıyım ve kesinlikle günah olduğumu söylüyorlar. Dini zorlaştırmaya mı çalışıyorlar, yoksa insanları dinden soğutmaya mı, yoksa haklılar mı?

Git gide medeniyet düşmanı olacağım yakında, ne yapsak günah deniyor. Yolda gördüğümüz kadınlar için bile görmemiz dolayısıyla günaha girdiğimizi söylüyor bir sürü kişi. Benim ne suçum var ki? Herkes açık geziyor ve mecburen görüyorsunuz, konuşuyorsunuz. Bunu söylediğimde de insanlardan kaçacaksın elinden geldiğince cevabını alıyorum çoğu kişiden....

Attiğimiz her adıma günah, sakal kesmek günah, top sakal günah, soyunup sokağa çıkmış kadına bakmak günah. E ben art niyetli bakmıyorsam niye günah? Mecburen işte sokakta arkadaş ortamında var bunlar. Ben bir kadına kötü gözle bakmıyorsam bunun nesi günah? Çok fazla arkadaşım var aslında. Kızlı erkekli toplanırız gayet seviyeli sohbetler. Gayri ahlaki şeyler yoktur bizim ortamımızda. Ama kızlar ve erkeklerin birlikte aynı ortamda konuşması neden günah? İnanın artık çok zor geliyor İslâm bana. Arkadaşlarıma bin yalan söylemek zorunda kalacağım yakında onlarla görüşmemek için. Kız arkadaşlarım açık e ben ne yapayım? Elimden geldiğince anlatıyorum etrafımdakilere ve hattâ namaza başlayan bile var. En son geçenlerde konuştuk falan kız yatsıları kılmaya başlamış kitaplar almaya karar vermiş falan. Hep kılmaya niyetli. Eee? Şimdi günaha mı girdim?...

Bana göre her dönemin de kendine göre sınavları zorluk-ları var... Bu kadar ahlaksızlığın, kadın-erkek ilişkilerinin bu kadar yozlaştığı bir dönemde sınavımız doğru yaşamak yine. Kimisi barlarda discolarda kopuk partilerinde fuhuş yerlerinde veya sayfiye sahillerinde iğrenç şekilde yaşar; kimileri ise ka-dın erkek beraber arkadaşça toplanır, işten konuşur, dinden konuşur ki çoğunlukla sohbet konularımızın başında din geliyor bundan konuşur vs... Yani gayri ahlaki bir iş yapmadığımız sürece veya konuşmadığımız sürece niçin günah?

Namazımı kılarım orucumu tutarım. Yakında teheccüde başlıyorum inşallah. Eskiden namaz kılariken, düşünürken Al-lah’a karşı derin bir hayranlık duyardım. Bu sözler üzerine cehennem korkusu içime sinmeğe başladı... Hayatım korku üzerine kurulu. Sevgi dini, benim hayatıma sadece CEHENNEM inancı olarak yansdı...

Ben ne yapayım şimdi hocam? İslâm bu HAK DİN, asla şüphemiz yok. Ama sanırım 1400 yıl öncesindeki gibi yaşamak zorunda mıyız? Yaşadığım ortamdan soğudum, medeniyet düş-manı oldum. Eğer biz, bu gelişen ve değişen dünyaya ayak uydurmaz, 1400 yıl öncesinde yaşarsak bu dini büyütmek ve ileriki kuşaklara taşımak ne kadar kolay olabilir ki? İnsanlar dinden soğumazlar mı?... Ayıp ettiysem affola. Bu konularla ilgili bilgi verirsiniz sevinirim. Teşekkürler...

(devamı yarın..)